

[Elisabeth Bruun Olesen]

Svar (25/9 84):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Hovedparten af cheferne i staten og kommunerne er tjenestemandsansat.

Tjenestemændenes lønvilkår er fastsat ved aftale mellem finansministeren og statstjenestemændenes centralorganisationer samt mellem de kommunale lønorganer og de kommunale tjenestemandorganisationer.

Jeg har ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at udtale mig om, hvilke lønændringer der måtte kunne komme på tale for grupper af tjenestemænd, herunder tjenestemænd i chefstillinger, ved en fornyelse pr. 1. april 1985 af de nugældende lønaftaler.

Det samme gælder med hensyn til mulige lønændringer på overenskomstområderne i foråret 1985.

Spm. nr. S 1126

Til *finansministeren* (14/9 84) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Finder regeringen det rimeligt, at der for at skaffe midler til efteruddannelse i statslige institutioner og virksomheder sker personale- nedskæringer, eventuelt afskedigelser?«

Begrundelse

Som anført i to tidligere spørgsmål kan de øgede krav til efteruddannelse af statens personale i sammenhæng med det ændrede budgetsytem medføre økonomiske problemer for en del institutioner, der ikke vil have råd til at gennemføre en fornøden uddannelse inden for de givne budgetter. En mulighed kan dog være overførsel af midler fra bl.a. lønkontoen til uddannelsesformål, hvilket som følge må få personalereduktion, eventuelt i form af afskedigelser.

For at få klargjort, hvor langt de enkelte institutioner kan gå som følge af decentraliseringen af kompetence, ønskes en tilkendegivelse fra regeringen af, om regeringen vil billige, at noget sådant sker, eller om regeringen mener, at midler til efteruddannelse ikke må skaffes gennem nedskæringer i personalet.

Svar (21/9 84):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Som jeg har været inde på ved tidligere besvarelse af spørgsmål om samme emne, er det regeringens sigte med den decentralisering, der er lagt op til i budgetreformen, at give de enkelte statslige myndigheder og institutioner en større grad af frihed til at fastlægge anvendelsen af de økonomiske ressourcer, der er til rådighed inden for de fastlagte totalrammer.

Det ligger heri, at den enkelte myndighed selv må træffe beslutning om, på hvilken måde eventuelt øgede udgifter til efteruddannelse skal afholdes, enten ved kompenserende besparelser på øvrige udgiftskonti eller – på områder, hvor der er mulighed for det – ved øgede indtægter.

Regeringen agter i overensstemmelse hermed ikke at fastlægge retningslinier eller på anden måde binde de enkelte myndigheder til forlods at friholde bestemte udgiftskonti for besparelser – heller ikke lønkontoen. Det må således være op til de enkelte myndigheder inden for de givne rammer selv at vurdere, hvilke ressourcemæssige dispositioner der i de konkrete situationer bedst tjener lønsningen af de opgaver, som de pågældende myndigheder er sat til at varetage. Dette vil konkret også kunne indebære en tilpasning af personalet, bl.a. for at give de ansatte en tilstrækkelig god efteruddannelse. Det skal imidlertid understreges, at selv om der gøres en ihærdig indsats for efteruddannelse, vil udgifterne hertil fortsat udgøre en lille andel af de enkelte institutioners og virksomheders budgetter. Det forekommer derfor meget usandsynligt, at der vil blive tale om afskedigelser som følge heraf.

Jeg vil herudover henvise til de tidligere afgivne besvarelser på spørgsmål fra spørgeren, nr. S 838 og S 709.

Spm. nr. S 1127

Til *økonomiministeren* (14/9 84) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Hvor store var betalingsbalanceunderskuddene eller -overskuddene som procent af bruttonationalproduktet for de forskellige vesteuropæiske lande i 1983, og hvor store forventes de efter de seneste skøn at blive i 1984 og 1985?«

Begrundelse